

Sygn. akt III AUz 17/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Polak
Sędziowie:	SSO del. Beata Górską (spr.) SSA Barbara Białecka

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2015 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

przy udziale W. B., A. B., B. B., T. C., Z. C., K. G., J. H., K. J., M. J., P. N.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek zażalenia zainteresowanego B. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 grudnia 2014 r. sygn. akt VI U 2036/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO del. Beata Górską SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014r. Sąd Okręgowy w S. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych umorzył zawieszone postępowanie .

Rozstrzygnięcie Sądu I Instancji wydane zostało w oparciu o następujący stan faktyczny i rozważania prawne.

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2013r. Sąd Okręgowy zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 5 k.p.c. Przyczyną zawieszenia postępowania było niestawiennictwo stron na rozprawie wyznaczonej na dzień 11 grudnia 2013 r. W postanowieniu Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że do dnia 19 grudnia 2014 roku do akt sprawy od żadnej ze stron nie wpłynął wniosek o podjęcie zawieszzonego postępowania. Następnie Sąd ten wskazał, że zgodnie z treścią art. 182 § 1 k.p.c., sąd umarza postępowanie zawieszone na wyżej wskazanej podstawie , o ile w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu nie został zgłoszony wniosek o podjęcie postępowania.

Z postanowieniem tym nie zgodził się zainteresowany B. B.. W zażaleniu wniósł o uchylenie postanowienia w całości i podjęcie zawieszono postępowania w niniejszej sprawie. W uzasadnieniu podał, że faktycznie dnia 11 grudnia 2013 roku na rozprawie się nie stawił, ale następnie nie został przez Sąd Okręgowy poinformowany o postanowieniu wydanym w tym dniu o zawieszeniu postępowania. Dalej dodał, że poza tym, iż nie otrzymał postanowienia o zawieszeniu postępowania w niniejszej sprawie, nie otrzymał również stosownego pouczenia o tym, że w ciągu roku od wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania ma możliwość złożenia wniosku o podjęcie zawieszono z tego powodu (z powodu nieobecności) postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że o umorzeniu postępowania decydują przyczyny jego zawieszenia. Przepis art. 182 § 1 KPC stanowi, że sąd umarza postępowanie zawieszono na zgodny wniosek stron oraz z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6 k.p.c. Przesłanką umorzenia postępowania w rozpoznawanej sprawie było niezgłoszenie wniosku o podjęcie postępowania w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu, tj. od dnia 11 grudnia 2013 roku.

Sąd Odwoławczy w pełni podziela konsekwentne w tej mierze stanowisko Sądu Najwyższego, że jeżeli w prawomocnym postanowieniu o zawieszeniu postępowania wskazane są przyczyny zawieszenia, to brak jest podstawy do przyjmowania, że sąd ma obowiązek ponownego badania przed umorzeniem postępowania, czy przyczyny te rzeczywiście zachodziły. Obowiązek taki nie wynika z treści art. 182 § 1 k.p.c. ani z innych przepisów. Wręcz przeciwnie. Stosownie do art. 365 § 1 k.p.c. prawomocne orzeczenie wiąże między innymi tak sąd, który je wydał, jak również inne sądy (Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 7 lutego 2003 r., III CK 276/02; Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 9 lutego 2006 r., V CK 457/05).

Dostrzec należy, że zasadność zawieszenia postępowania i zastosowania odpowiedniej podstawy prawnej podlegają kontroli instancyjnej w drodze zażalenia. Co więcej, w ciągu roku od zawieszenia, zatem w dość długim okresie czasu, strony mogą wystąpić z wnioskiem o podjęcie zawieszono postępowania. W niniejszej sprawie mamy natomiast do czynienia z beczynnością stron. W takim przypadku umorzenie zawieszono postępowania jest środkiem, który przeciwdziała przedłużeniu procesu ponad miarę.

Mając na uwadze powyższe jeszcze raz podkreślić należy, że potrzeba badania trafności podstawy zawieszenia na tym etapie postępowania jest zbędna, a dokonana przez Sąd Apelacyjny kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia doprowadziła do wniosku, że zapadłe rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego odpowiada prawu.

Sąd Odwoławczy jedynie dla porządku oraz celem wyjaśnienia kwestii podnoszonych przez skarżącego, wskazuje, że postanowienie o zawieszeniu postępowania zapadło na rozprawie. Okoliczność ta powoduje, że zgodnie z treścią art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia był tygodniowy, liczony od ogłoszenia postanowienia zapadłego na rozprawie, albowiem strona nie zażądała w ustawowym terminie doręczenia tego postanowienia z uzasadnieniem. Wbrew zatem przekonaniu skarżącego Sąd Okręgowy nie miał obowiązku doręczać, czy informować zainteresowanego o zapadłym postanowieniu. Wystarczyło, że zarówno odwołujący – (...) sp. z o.o., organ rentowy, jak i wszyscy zainteresowani, a wśród nich B. B., zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy, na której ów postanowienie zapadło.

Z powyższych względów, Sąd Apelacyjny uznając zaskarżone rozstrzygnięcie za prawidłowe, a wywiedzione zażalenie za niezasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

SSO del. Beata Górńska SSA Anna Polak SSA Barbara Białecka